

[Edvard Sørensen.]

om Følelse og Hjerte. Det minder mig om en gammel Præst, vi havde hjemme engang; han talte altid om, at vi skulde granske Hjerte og Nyrrer. Mon ikke Indenrigsministeren kunde have nok i at granske Stillingen til de forskellige Spørgsmaal baade for sit eget Vedkommende og for vi andres Vedkommende? Følelse og Hjerte kan vi vist godt lade ligge i den Forbindelse.

Indenrigsministeren sagde om min Udtalelse angaaende Ejendomsskatter, at det gaar vist ikke an at gaa ind paa den Tanke at lempe Betalingen af Ejendomsskatter — der er paalignet uden Forbindelse med Indtjeningsmuligheder, uden Forbindelse med Mulighederne for at kunne betale Skat —, uden samtidig at gøre Betingelserne lempeligere ogsaa for Indkomstskattens Vedkommende. Ja, jeg maa mene, at der er en stor Forskel her. Hvis man kun tager Indkomstskatten — det er jo saadan i Dag, at i København er Ejendomsskatterne ikke med, kun i Købstæderne og de øvrige Kommuner —, saa lignes de paa samme Maade, under samme Betingelser, i Forhold til de Indtjeningsmuligheder, man har. Men saa siger Ministeren: Ja, men hvis det nu er en arbejssløs? Det kan være lige saa kedeligt for en arbejssløs at skulle slettes som for en Landmand. Det giver jeg ham fuldstændig Ret i, men der er den Forskel, at naar man holder sig alene til Indkomstskatten, kan man ifølge Skattelovens Bestemmelser eftergive en Trediedel, medens Ejendomsskatter aldrig kan eftergives, dem skal man betale, uanset om der er Evne eller ej. Og mere grelt bliver Forholdet, naar man stiller det op, som jeg gjorde i mit første Indlæg: en Landmand paa den ene Side, der kæmper for at holde sig oven Vand, men ikke kan blive Vælger paa Grund af Ejendomsskatten, der paalignes uden Forbindelse med Indtjeningsmuligheder, og paa den anden Side en Mand, der har faaet meget stor Hjælp af det offentlige, men staar med sine borgerlige Rettigheder i Behold. De to Ting stillet op over for hinanden mener jeg giver Baggrund for de Udtalelser, jeg fremsatte i første Omgang.

A. C. D. Petersen: Jeg forbavses, men glæder mig, over den dybe Sympati, hvormed der fra Venstres Side nu tales om Ejendomsskatterne. Jeg beklager, at denne dybe Sympati ikke var saa klart til Stede, da vi sidst forhandlede om Ændringer i Valgloven. Jeg henviser i den Forbindelse til, hvad jeg paa mit Partis Vegne udtalte under Forhandlingerne i 1932—33 Sp. 482—84, Sp. 494—96

og igen ved anden Behandling Sp. 2634—35. Jeg fik ganske vist en vag Erkendelse fra Venstres daværende Ordfører for, at han kunde være med til virkelig at gøre en Indsats for at ligestille alle Skatteydere med Hensyn til denne Fortabelse af Valgretten, idet man holdt sig alene til Indkomstskattebeløbet, medens de Skatter, der er lagt paa Ejendommene, men som Krisetiden ikke tillod vedkommende at honorere, ikke skulde tages i Betragtning. Men ikke engang i Betænkningen havde Venstre et Par Ord til overs for denne Sag. Det glæder mig, at det har ændret sig. Jeg skal varmt anbefale, at vi i Udvalget uddyber den Tanke, der er ført frem.

Den ærede Ordfører for Danmarks Retsforbund, det ærede Medlem Hr. Gregersen, var lige ved at kunne lumpe Kommunisterne. Kommunisterne har da fastsat et eller andet som Betingelse for at faa Valgret, men det ærede Medlem Hr. Gregersen vilde nu have, at man skulde simpelt hen have Valgret, uanset om man opholdt sig i Kommunen eller betalte Skat — ja, man skulde naturligvis opholde sig i Kommunen, men der var ingen særlig Bestemmelse . . . (Gregersen: Det har jeg aldrig sagt). Jo, det ærede Medlem sagde: samme Valgret som til Folketinget, og der krævedes ingen Opholdsbestemmelse. (Gregersen: Med Hensyn til Skattebetaling). Men det ærede Medlem sagde ikke: med Hensyn til Skattebetaling, han sagde: samme Betingelse som til Folketinget, og det betyder hverken Opholdsbetingelse eller Skattebetaling. Det er en ny kommunistisk Opfattelse, som jeg ogsaa synes, at det kan have Interesse i denne Forbindelse at notere.

Den egentlige Kompo-Kommunist, som var det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, som her præsenterede sig som moderat Kommunist . . . (Latter). Ja, jeg synes næsten ikke, jeg helt har Uret, naar jeg siger Komponist, for han var ved at komponere en helt ny Melodi, saa derfor faldt det Ord mig lige paa Tungen. Nu bøjer det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen sig i høj Grad over mod Ministeriet og gaar ind for 21 Aars Valgretsalder. Vi troede ellers, at de var saa skrappe at fastholde en langt lavere Valgretsalder. Jeg har allerede noteret, at ved sidste Behandling af lignende Forslag var man nede paa 18 Aars Alderen. Det er maaske et nyt Tidens Tegn, der viser, at Socialdemokraterne og Kommunisterne bøjer sig mod hinanden. Det kan være interessant at se, hvorledes det former sig i Fremtiden.

Til den højtærede Minister vil jeg gerne